

TOM VE JERRY BARIŞIYOR

Tom büyük ve gri bir kedidir. Jerry ise küçük ve kahverengi bir faredir. Aynı evde yaşarlar. Tom, Jerry'yi yakalamak ister. Jerry ise çok akıllı ve hızlıdır. Bu yüzden Tom onu bir türlü yakalayamaz.

Bir sabah ev sahibi erkenden işe gitti. Ev sessizleşti. Tom koltukta mışıl mışıl uyuyordu. Jerry deliğinden çıktı. Önce etrafı dinledi. Sonra yavaşça mutfağa gitti. Mutfakta masanın üzerinde kocaman bir peynir vardı. Jerry çok sevindi. "Bu peynir çok lezzetli görünüyor," dedi. Sandalyeyi masaya yaklaştırdı. Üzerine çıktı. Masaya uzandı ve peyniri aldı.

Tam o sırada sandalye gıcırdadı. Tom bu sesi duydu. Gözlerini açtı ve hemen mutfağa koştu. Jerry peyniri kaptı ve hızla kaçmaya başladı. Evde büyük bir kovalamaca başladı.

Jerry masanın altından geçti. Koltuğun arkasına saklandı. Sonra tekrar koştu. Tom çok hızlıydı ama Jerry daha dikkatliydi. Tam yakalayacakken Jerry küçük bir delikten geçti. Tom deliğe sığamadı.

Tom çok yoruldu. Nefes nefese kaldı. O sırada Jerry saklandığı yerden çıktı. Elindeki peyniri ikiye böldü. Küçük bir parçayı Tom'un yanına bıraktı. Tom şaşırdı. Jerry'ye baktı ve gülümsedi.

O gün kavga etmediler. Peyniri paylaştılar. Bazen kavga etseler de aslında birlikte yaşamayı öğrenmişlerdi.

1. Jerry mutfakta ne gördü?

.....

2. Tom neden deliğe giremedi?

.....

3. Hikâyenin sonunda Tom ve Jerry ne yaptı?

.....

4. Ev neden sessizdi?

A) Herkes uyuyordu.

B) Ev sahibi işe gitmişti.

C) Televizyon açıktı.

5. Jerry peyniri ne yaptı?

A) Çöpe attı.

B) Sakladı.

C) İkiye bölüp paylaştı

LEZZETLİ BİR GÜN

Ormanda küçük bir ev vardı. Bu evde Koca Ayı yaşıyordu. Bir sabah kapı çaldı. Gelen Maşa'ydı. Maşa çok neşeliydi. "Ayı, çok acıktım. Hadi yemek yapalım." dedi. Koca Ayı gülümsedi ve Maşa'yı içeri aldı. Birlikte mutfağa gittiler. Dolaptan un, süt, yumurta ve sebzeleri çıkardılar. Çorba ve krep yapmaya karar verdiler.

Önce sebzeleri yıkadılar. Havuçları doğradılar. Tencereye su koyup sebzeleri içine attılar. Çorba kaynamaya başladı. Mutfak mis gibi koktu.

Sonra krep için hamur hazırladılar. Maşa hızlı karıştırınca biraz un yere döküldü. İki de güldü. Birlikte mutfakı temizlediler.

Koca Ayı krepleri dikkatlice pişirdi. Maşa üzerine bal sürdü. Sofrayı hazırladılar. Masaya çorba ve krepleri koydular. Birlikte yemeklerini yediler. Maşa çok mutlu oldu. "Birlikte yemek yapmak çok güzel." dedi. Koca Ayı da başını salladı. O gün hem doydular hem de çok eğlendiler.

1. Maşa neden Ayı'nın evine geldi?

.....

2. Çorba yaparken hangi sebzeyi doğradılar?

.....

3. Hikâyenin sonunda Maşa ne söyledi?

.....

4. Çorba nerede kaynadı?

- A) Tavadan
- B) Tencerede
- C) Fırında

5. Kreplerin üzerine ne sürdüler?

- A) Bal
- B) Tuz
- C) Peynir

MAHALLEDE BİSİKLET KEYFİ

Mahallede güneşli bir gündü. Rafadan Tayfa parkta buluştu. Hayri, Kamil, Akın, Sevim ve Mert çok neşeliydi. “Bugün bisiklet turu yapalım.” dedi Hayri.

Herkes evine gidip bisikletini getirdi. Kasklarını taktılar ve güvenli bir şekilde sürmeye başladılar. Önce yavaşça tur attılar. Sonra biraz hızlandılar. Mert zil çalıyor, Sevim en önde gidiyordu. Çok eğleniyorlardı.

Bir süre sonra Kamil’in bisikletinden ses geldi. Zinciri yerinden çıkmıştı. Kamil biraz üzüldü. “Şimdi ne yapacağım?” dedi. Arkadaşları hemen yanına geldi. Akın zinciri dikkatlice yerine taktı. Mert bisikleti tuttu. Sevim Kamil’e moral verdi. Hayri de su getirdi. Birlikte çalışarak sorunu çözdüler.

Kamil çok sevindi. Hep birlikte gülümsediler. Tekrar bisikletlerine bindiler ve parkta son bir tur attılar. Günün sonunda yoruldu ama mutlu bir şekilde evlerine döndüler. O gün yardımlaşmanın ve arkadaşlığın ne kadar önemli olduğunu bir kez daha anladılar.

1. Rafadan Tayfa nerede buluştu?

.....

2. Kamil’in bisikletinde ne sorun oldu?

.....

3. Arkadaşları Kamil’e nasıl yardım etti?

.....

4. Bisiklet sürerken kim en önde gidiyordu?

- A) Hayri
- B) Sevim
- C) Mert

5. Günün sonunda çocuklar nasıl hissetti?

- A) Üzgün
- B) Kızgın
- C) Mutlu

GÖKYÜZÜNDEKİ UÇURTMA

Mahallede rüzgârlı ve güneşli bir gündü. Kral Şakir pencereden dışarı baktı. Gökyüzünde rengârenk uçurtmalar uçuyordu. Çocuklar parkta koşuyor ve gülüyordu. “Ben de uçurtma uçurmak istiyorum.” dedi Şakir.

Necati hemen karton, ip ve boya kalemlerini getirdi. Birlikte masaya oturdular. Şakir uçurtmasını kırmızı ve maviye boyadı. Üzerine küçük yıldızlar çizdi. Çok güzel bir uçurtma oldu.

Hazırlıklarını tamamlayıp parka gittiler. Şakir ipi tuttu ve koşturmayı başladı. Rüzgâr uçurtmayı yavaşça havalandırdı. Şakir çok sevindi. “Başardım!” diye bağırdı. Tam o sırada ip bir ağacın dalına takıldı. Uçurtma ağaca asılı kaldı. Şakir üzüldü ve durdu.

Necati sakın bir şekilde uzun bir çubuk buldu. Dikkatlice dala uzandı. Birkaç denemeden sonra uçurtmayı indirdi. Şakir rahat bir nefes aldı. Bu kez daha dikkatli oldular. Şakir yavaşça koştu. Rüzgâr uçurtmayı gökyüzüne taşıdı. Uçurtma uzun süre havada kaldı. Şakir gururla gülümsedi.

O gün Şakir sabırlı olmayı, dikkatli davranmayı ve pes etmemeyi öğrendi.

1.Şakir uçurtmasını hangi renklerle boyadı?

.....

2.Uçurtmaya ne oldu?

.....

3. Şakir o gün ne öğrendi?

.....

4. Uçurtma nereye takıldı?

- A) Çatıya
- B) Ağaca
- C) Banka

5. Şakir uçurtmayı nerede uçurdu?

- A) Parkta
- B) Evde
- C) Okulda

EN GÜZEL ÖDÜL

Bir sabah ormanda heyecanlı bir duyuru yapıldı. En hızlı koşan hayvan için bir yarış düzenlenecekti. Ödül ise kocaman bir sepet havuçtu. Bunu duyan Bugs Bunny çok sevindi. Havuçları çok seviyordu. “Bu yarış kesin kazanırım.” dedi ve gülümsedi.

Yarış günü geldi. Tavşanlar, sincaplar ve kaplumbağa bile yarışa katıldı. Başlama işareti verildi. Herkes hızla koşmaya başladı. Bugs Bunny çok hızlıydı. Diğerlerinden öne geçti.

Tam o sırada küçük bir kaplumbağanın geride kaldığını gördü. Kaplumbağa yorulmuştu. Bugs Bunny bir an durdu. “İstersen birlikte koşabiliriz.” dedi.

Kaplumbağa şaşırdı ama sevindi. Birlikte yavaşça koşmaya başladılar. Diğer yarışmacılar bitiş çizgisine yaklaştı. Sonunda Bugs Bunny ve kaplumbağa birlikte bitiş çizgisine ulaştı. Yarışı başka biri kazandı. Ama Bugs Bunny üzülmeydi. Kaplumbağa teşekkür etti. O sırada yarışmayı düzenleyen hayvanlar, Bugs Bunny’nin davranışını çok beğendi. “En iyi arkadaş ödülü senin.” dediler ve ona bir sepet havuç verdiler.

Bugs Bunny gülümsedi. O gün yardımlaşmanın kazanmak kadar önemli olduğunu öğrendi.

1. Yarışın ödülü neydi?

.....

2. Bugs Bunny neden durdu?

.....

3. Hikâyenin sonunda Bugs Bunny ne kazandı?

.....

4. Yarış nerede yapıldı?

- A) Okulda
- B) Ormanda
- C) Evde

5. Bugs Bunny en çok neyi sever?

- A) Elma
- B) Havuç
- C) Çilek

KELOĞLAN VE SİHİRLİ TOHUM

Bir zamanlar küçük bir köyde Keloğlan annesiyle birlikte yaşırdı. Evleri küçük ama sıcaktı. Keloğlan çalışkan ve yardımsever bir çocuktur. Annesine her gün odun taşır, bahçeyle ilgilenirdi. Bir gün köye yaşlı bir amca geldi. Elinde küçük bir kese vardı. Keloğlan'a bir tohum verdi. "Bu sihirli bir tohumdur. Onu iyi bir yere ek ve sabırla bekle." dedi.

Keloğlan tohumu bahçeye ekti. Toprağı güzelce kapattı. Her gün suladı. Sabah kalkınca ilk işi bahçeye bakmak oldu. Günler geçti. Bir sabah küçük bir filiz çıktı. Keloğlan çok sevindi ve annesine haber verdi.

Filiz büyüdü, büyüdü ve kocaman bir sebze oldu. O yıl köyde kuraklık vardı. Tarlalarda ürün az çıkmıştı. Köylüler yiyecek bulmakta zorlanıyordu. Keloğlan sebzeyi topladı. Annesiyle konuştu. "Bunu köylülerle paylaşalım." dedi. Büyük sebzeyi parçalara ayırıp komşularına dağıttı. Köylüler çok mutlu oldu ve Keloğlan'a teşekkür etti.

Bir süre sonra yaşlı amca tekrar köye geldi. Gülümseyerek, "Sihir tohumda değil, senin iyiliğindiydi." dedi. Keloğlan o gün paylaşmanın, sabırlı olmanın ve iyilik yapmanın ne kadar değerli olduğunu bir kez daha anladı.

1. Keloğlan her sabah ilk olarak ne yapıyordu?

.....

2. Köyde hangi sorun vardı?

.....

3. Keloğlan sebzeyi ne yaptı?

.....

4. Yaşlı amca Keloğlan'a ne verdi?

- A) Para
- B) Tohum
- C) Kitap

5. Yaşlı amca sihrin nerede olduğunu söyledi?

- A) Toprakta
- B) Tohumda
- C) Keloğlan'ın iyiliğinde

PAYLAŞMANIN GÜCÜ

Keloğlan bir gün köy meydanında yürürken komşularının üzgün olduğunu fark etti. Herkesin yüzü asıktı. Çünkü köydeki değirmen bozulmuştu ve kimse buğdayını öğütemiyordu. Ekmek yapamayan köylüler ne yapacaklarını bilemiyordu.

Keloğlan hemen düşünmeye başladı. “Birlik olursak bu işi başarırız.” dedi. Önce marangoz amcayı çağırdı. Sonra demirci ustayı buldu. Çocuklar da su taşıdı. Kadınlar yiyecek hazırladı. Herkes elinden geleni yaptı. Saatler sonra değirmen yeniden çalışmaya başladı. Taşlar dönüyor, buğdaylar un oluyordu. Köylüler çok mutlu oldu. Keloğlan gülümseyerek, “Paylaşırsak ve yardımlaşırsak her zorluğu aşıyoruz.” dedi.

O günden sonra köyde kimse bir işi tek başına yapmaya çalışmadı. Herkes birbirine destek oldu. Çünkü onlar paylaşmanın gücünü öğrenmişti.

1. Köylüler neden üzgündü? Açıklayınız.

.....

2. Keloğlan sorunu çözmek için neler yaptı?

.....

3. Hikâyenin ana fikri nedir?

.....

4. Değirmeni tamir etmek için kimler yardım etti?

- A) Sadece Keloğlan
- B) Köydeki herkes
- C) Sadece çocuklar

5. Hikâyeye göre aşağıdakilerden hangisi doğrudur?

- A) İşler tek başına daha kolay yapılır.
- B) Yardımlaşmak sorunları çözmeyi kolaylaştırır.
- C) Kimse kimseye yardım etmemelidir.

SABRIN ÖNEMİ

Nasreddin Hoca bir gün pazara gitmek için erkenden yola çıktı. Eşeğine binmiş, yavaş yavaş ilerliyordu. Sabah hava serindi. Kuşlar ötüyor, güneş yeni yeni doğuyordu. Köy henüz uyanıyordu. Yolda bir grup çocuk koşarak onu geçti. Çocuklar Hoca'ya gülerek, "Hocam, çok yavaş gidiyorsun." dediler. Hatta içlerinden biri, "Bu hızla pazara akşama varırsın." diye seslendi. Çocuklar birbirlerine bakıp kahkaha attılar.

Hoca gülümsedi ama acele etmedi. Eşeğinin kulağını okşadı ve sakın sakın yoluna devam etti. İçinden, "Önemli olan hızlı gitmek değil, durmadan yürümektir." diye düşündü. Çünkü o sabrın her zaman kazandırdığını biliyordu. Biraz sonra çocuklar yoruldu. Nefes nefese kaldılar. Kenara oturup dinlenmeye başladılar. Susadıkları için çeşmeden su içtiler. Koşarken ne kadar çabuk yorulduklarını fark ettiler. Artık eskisi kadar hızlı yürüyemiyorlardı.

Az sonra Hoca çocukların yanından geçti. Bu kez Hoca gülümseyerek, "Ben yavaş gidiyorum ama hiç durmuyorum." dedi. Çocuklar Hoca'nın ne demek istediğini o an anladı. Sabırlı olmanın ne kadar önemli olduğunu düşündüler.

Pazara ilk varan kişi Nasreddin Hoca oldu. Çünkü o sabırlıydı, acele etmedi ve yoluna düzenli devam etti. Pazarda işlerini sakın sakın halletti. O günden sonra çocuklar da bir işe başlarken sabırlı olmayı öğrendi ve artık kimseyle alay etmemeye karar verdiler.

1. Çocuklar Nasreddin Hoca'ya neden güldü?

.....

2. Hoca yol boyunca nasıl davrandı?

.....

3. Hikâyeden hangi dersi çıkarıyoruz?

.....

4. Çocuklar neden yolda durdu?

A) Yollarını kaybettiler.

B) Yoruldular.

C) Eşeği beklediler.

5. Hikâyenin ana fikri aşağıdakilerden hangisidir?

A) Acele etmek her zaman iyidir.

B) Sabırlı ve düzenli olmak başarı getirir.

C) Yavaş olmak başarısızlıktır.

PİJA MASKELİLER VE GECE BAHÇESİ

Pija Maskeliler gündüzleri sıradan çocuklardır. Gece olunca süper kahraman olurlar ve şehri korurlar. Birbirlerine güvenir ve her işi birlikte yaparlar.

Bir gece parkta bir sorun çıktı. Çiçekler solmuştu. Göletteki su azalmıştı. Ağaçların yaprakları yere düşmüştü. Sabah parka gelen çocuklar bu duruma çok şaşırdı.

Gece olunca Pija Maskeliler hemen harekete geçti. Kedi Çocuk hızlıca izleri takip etti. Baykuş Kız yukarıdan parkı dikkatle inceledi. Kertenkele yerdeki kabloları fark etti ve makineye kadar takip etti.

Parkın ortasında küçük bir makine vardı. Bu makine toprağın suyunu çekiyordu. Makine çalıştıkça bitkiler daha da kuruyordu.

Makineyi Romeo kurmuştu. Deney yapmak istemişti ama doğaya zarar verdiğini düşünmemişti. Pija Maskeliler makineyi durdurdu. Birlikte çalışarak kabloları çıkardılar ve düğmeye bastılar.

Bir süre sonra çiçekler canlandı. Gölet yeniden doldu. Ağaçlar yeşerdi. Romeo yaptığı hatayı anladı ve özür diledi.

O gece Pija Maskeliler bir kez daha doğayı korudu. Çünkü doğayı korumak herkesin görevidir.

1. Parkta hangi değişiklikler olmuştu?

.....

2. Pija Maskeliler makineyi nasıl buldu?

.....

3. Hikâyenin ana fikri nedir?

.....

4. Makine neyi çekiyordu?

- A) Suyu
- B) Işığı
- C) Rüzgârı

5. Romeo hikâyenin sonunda ne yaptı?

- A) Kaçtı.
- B) Özür diledi.
- C) Makineyi yeniden çalıştırdı.

KUZUCUK VE KAYIP ÇAN

Kuzucuk, yemyeşil bir çayırda annesiyle birlikte yaşıyordu. Boynunda küçük, parlak bir çanı vardı. Her zıpladığında “çın çın” diye ses çıkarırdı. Bu sesi çok sever, arkadaşlarına da gururla gösterirdi.

Bir sabah çayırda kelebeklerin peşinden koşarken çanı yere düştü. Kuzucuk bunu fark etmedi. Bir süre sonra ses çıkmadığını anladı. Zıpladı ama ses yoktu. O an çok üzüldü. Annesi onu sesinden bulamazsa ne olacaktı? Kuzucuk çayırda çanını aramaya başladı. Çiçeklerin arasına baktı. Ağacın altına baktı. Küçük dere kenarına kadar gitti. Rüzgâr hafif hafif esiyordu. Ama çanı bir türlü bulamadı. Tam umudunu kaybedecekken bir kuş cıvıladı. “Az önce dere kenarında parlak bir şey gördüm.” dedi. Kuzucuk hemen oraya koştu. Kalbi heyecanla atıyordu.

Gerçekten de çanı dere kenarındaki taşın yanında duruyordu. Kuzucuk çok sevindi. Çanı yeniden boynuna taktı. “Çın çın” sesi yeniden duyuldu. Annesi de bu sesi duyunca gülümsedi. O gün Kuzucuk dikkatli olmayı öğrendi. Annesine sıkıca sarıldı ve bir daha eşyalarına dikkat edeceğine söz verdi.

1. Kuzucuk çanını nasıl kaybetti?

.....

2. Çanı kim sayesinde buldu?

.....

3. Hikâyenin ana fikri nedir?

.....

4. Çan nerede bulundu?

- A) Ağacın üstünde
- B) Dere kenarında
- C) Evde

5. Kuzucuk hikâyenin sonunda ne yaptı?

- A) Çanı attı.
- B) Çanı başkasına verdi.
- C) Çanı yeniden boynuna taktı.

